

Sygn. akt IV U 427/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Nawacka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2014 r. w Olsztynie

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 7 czerwca 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do zasiłku chorobowego od dnia 08 kwietnia 2013 r.

Sygn. akt IV U 427/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 czerwca 2013 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. stwierdził, iż prawo do zasiłku chorobowego w wymiarze 182 dni przysługiwało ubezpieczonemu w okresie liczonym od dnia 5 października 2012 roku do dnia 4 kwietnia 2013 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż niezdolność do pracy ubezpieczonego od dnia 5 października 2012 roku i od dnia 8 kwietnia 2013 roku do dnia 6 maja 2013 roku dotyczyła tych samych objawów chorobowych, zaś niezdolność od dnia 8 kwietnia do 6 maja 2013 roku i od dnia 7 maja 2013 roku do dnia 10 czerwca 2013 roku trwa nieprzerwanie. Z tych przyczyn nie przysługuje ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 8 kwietnia 2013 roku do dnia 10 czerwca 2013 roku w związku z wykorzystaniem 182 dniowego okresu zasiłkowego.

W odwołaniu od tejże decyzji ubezpieczony M. F. podniósł, iż lekarz po stawieniu się na badanie w dniu 8 kwietnia 2013 roku nieprawidłowo wpisał jednostkę chorobową w druku (...). Powinno być wpisane schorzenie I 10, a zostało wpisane F 43. Wniósł o zmianę decyzji w zakresie trwania okresu zasiłkowego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. wniósł o oddalenie odwołania powtarzając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. F. był niezdolny do pracy w okresie od dnia 5 października 2012 roku do dnia 4 kwietnia 2013 roku z powodu schorzenia F 43 [inne zaburzenia lękowe]. Zwolnienia lekarskie za wskazany okres zostały wystawione przez leczącego ubezpieczonego lekarza psychiatrę. W okresie tym ubezpieczony chorował na nadciśnienie tętnicze, było ono dobrze kontrolowane farmakologicznie, nie wymagało powstrzymywania się od pracy zawodowej. Przyczyną niezdolności do pracy od dnia 5 października 2012 roku do dnia 4 kwietnia 2013 roku nie było nadciśnienie tętnicze, ani inne schorzenie kardiologiczne.

W okresie od dnia 5 kwietnia 2013 roku do dnia 7 kwietnia 2013 roku ubezpieczony nie był niezdolny do pracy.

W dniu 8 kwietnia 2013 roku ubezpieczony stawiał się do lekarza rodzinnego. Ubezpieczony był niezdolny do pracy z powodu nadciśnienia tętniczego – I 10. Zostało mu błędnie wystawione zwolnienie lekarskie na okres od dnia 8 kwietnia 2013 roku do dnia 6 maja 2013 roku z powodu schorzenia F 43.

W okresie od dnia 7 maja 2013 roku do dnia 10 czerwca 2013 roku ubezpieczony był nadal niezdolny do pracy z powodu nadciśnienia tętniczego – I 10.

(dowód: akta ZUS, pismo lekarza A. W. k. 5, opinia biegłego k. 28-31, uzupełniająca opinie biegłego k. 35-36, 46 dokumentacja medyczna k. 6-7, 14-16)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. F. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Z punktu istotnych zagadnień spornych w niniejszym procesie należy wskazać na następujące reguły wynikające z powyższej normy prawnej:

- a) w razie następujących po sobie bezpośrednio okresów niezdolności do pracy, wlicza się wszystkie te okresy niezdolności do okresy zasiłkowego
- b) gdy między okresami niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby występuje przerwa, to jeśli jest ona krótsza niż 60 dni – okresy obu niezdolności się sumuje, jeśli jest dłuższa – następna niezdolność do pracy rozpoczyna bieg nowego okresu zasiłkowego
- c) bieg okresu zasiłkowego liczy się zawsze od początku, jeśli nowa niezdolność do pracy jest z innej przyczyny niż poprzednia i wystąpiła po przerwie co najmniej jednodniowej.

W niniejszej sprawie – bezspornym jest, iż w okresie do 4 kwietnia 2013 r. ubezpieczony był niezdolny do pracy z powodu schorzenia – zaburzeń lękowych i leczył się w (...).

Kwestią sporną było ustalenie, co było przyczyną niezdolności do pracy ubezpieczonego po dniu 8 kwietnia 2013 roku, czy były to nadal zaburzenia lękowe, czy też przyczyną niezdolności było nadciśnienie tętnicze. Przy ustaleniu, iż niezdolność do pracy ubezpieczonego po 8 kwietnia 2013 roku była spowodowana schorzeniem F 43 prawidłowo organ rentowy dokonał zliczenia niezdolności do pracy ubezpieczonego w jeden okres zasiłkowy, zgodnie z regułą wskazaną w wyżej opisanym pkt b.

Jak wynika jednak z przedłożonej dokumentacji medycznej, zaświadczenia lekarza, który wystawił sporne zaświadczenie o niezdolności do pracy oraz opinii biegłego kardiologa niezdolność do pracy od dnia 8 kwietnia 2013 roku była spowodowana nadciśnieniem tętniczym, przy czym wcześniejsza niezdolność do pracy do dnia 4 kwietnia 2013 roku nie była spowodowana schorzeniami kardiologicznymi. Jak wskazał biegły ubezpieczony chorował wówczas na nadciśnienie tętnicze, lecz było ono dobrze kontrolowane farmakologicznie i nie wymagało powstrzymywania się od pracy zarobkowej. Podkreślić przy tym należy, iż nastąpiła przerwa między niezdolnością istniejącą do dnia 4 kwietnia 2013 roku oraz niezdolnością od dnia 8 kwietnia 2013 roku, podczas której ubezpieczony był zdolny do pracy. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania ustalenia biegłego w zakresie przyczyny niezdolności do pracy ubezpieczonego. Opinia biegłego w tym zakresie opierała się na zgromadzonej w aktach dokumentacji medycznej, przeprowadzonym badaniu. Opinię biegłego, jako zgodną ze wskazaniami wiedzy medycznej, logiczną i wyczerpującą, Sąd podzielił w całości.

Po 8 kwietnia 2013 roku ubezpieczony był niezdolny z powodu innego schorzenia, niż do dnia 4 kwietnia 2013 roku, w związku z tym, zgodnie z regułą opisaną wyżej w pkt c okres zasiłkowy liczy się zawsze od początku, jeśli nowa niezdolność do pracy jest z innej przyczyny niż poprzednia i wystąpiła po przerwie co najmniej jednodniowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

SSR Katarzyna Nawacka